

ต้นพลอง

ชื่อวิทยาศาสตร์ Memecylon ovatum Sm.

วงศ์โคลงเคลง (MELASTOMATACEAE)

ลักษณะของต้นพลองกินลูก

ต้นพลอง มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศเขตร้อนทั่วไป จัดเป็นไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ มีความสูงของต้นประมาณ 5-7 เมตร[1] บ้างว่าสูงได้ประมาณ 6-15 เมตร ลำต้นตั้งตรง เรือนยอดเป็นพุ่มกลมแตกกิ่งก้านต่ำ เปลือกต้นด้านนอกเป็นสีน้ำตาลแตกเป็นสะเก็ดบาง ๆ หรือเป็นร่องตื้น ๆ เปลือกบาง ส่วนเปลือกด้านในเป็นสีเหลืองอ่อน ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเพาะเมล็ด เจริญเติบโตได้ดีในที่ค่อนข้างชื้น ชอบแสงแดดแบบรำไร มักพบได้ในป่าดิบแล้ง ป่าคันทนา และตามป่าเบญจพรรณแล้งทั่วทุกภาคของประเทศไทย

สรรพคุณของพลอง

เนื้อไม้และรากใช้ฝนหรือต้มดื่มเป็นยาแก้ไข้ แก้ไข้พิษ ไข้หัด (เนื้อไม้, ราก)

เนื้อไม้และรากใช้ฝนหรือต้มดื่มเป็นยาถอนพิษผิดสำแดง ดับพิษร้อน และดับพิษภายในต่าง ๆ (เนื้อไม้, ราก)

ใบใช้เป็นยาแก้ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ไม่ทำให้เกิดเป็นแผลเป็น และช่วยดับพิษปวดแสบปวดร้อน (ใบ)

ประโยชน์ของพลอง

เนื้อหุ้มเมล็ดของผลสุกมีรสหวานใช้รับประทานได้

เนื้อไม้สามารถนำมาใช้ทำเป็นด้ามเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ได้

